

■ « Ἔν τῷ φρόνημα ἀποστρεφόμεθα, τούτους ἀπὸ τῆς κοινωνίας προσήκει φεύγειν» (Μ. Ἀθανάσιος)

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολὴ γὰρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδουκὼς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ ΙΔ΄ Συνεδρίου Ἱεραποστολῆς τοῦ «Π.Σ.Ε.» στὴν Ἀθήνα

Ὁ Νεοημερολογιτικὸς Ἀντι-οικουμενισμὸς*

Ἡ πρόσφατος ἀνανέωσις ἐνὸς ἀντιφατικοῦ κινήματος

α. Στάσις ἀντιφατικὴ

1. **Τὸ οἰκουμενιστικὸ ΙΔ΄ Συνέδριον** γιὰ τὴν Ἱεραποστολὴ καὶ τὸν Εὐαγγελισμό, τὸ ὁποῖο συνήλθε προσφάτως στὸν Ἅγιον Ἀνδρέα τῆς Ἀττικῆς (10-15.5.2005), «διοργανούμενο ἀπὸ τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν καὶ φιλοξενούμενο ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος», συνετέλεσε στὴν ἀνανέωσι μὲν τοῦ Νεοημερολογιτικοῦ Ἀντι-οικουμενισμοῦ στὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος, στὴν ἀνάδειξι δὲ αὐτοῦ, γιὰ πολλοστὴ φορά, ὡς ἀντιφατικοῦ κινήματος.

2. **Ὁ μακαρίτης** π. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος († 1989)** , ὁ ὁποῖος εἶχε ἐγκαινιάσει τὸν ἰδιότυπον Νεοημερολογιτικὸ Ἀντι-οικουμενισμό (1958 ἐ.), ἐξ ἀρχῆς προσέδωκε εἰς αὐτὸν χαρακτῆρα πράγματι ἀντιφατικόν, κατ' ἀκρίβειαν δὲ ἀντι-πατερικόν· ἐνῶ δηλαδὴ διεπίστωνε μὲ ἀπόλυτη σαφήνεια, ὅτι ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶναι «**χείρων πάσης αἰρέσεως**» καὶ ὅτι συνιστᾷ «**ἀπαίσιον συγκρητισμόν**», ἐν τούτοις ἀπέτρεπε τοὺς Νεοημερολογίτας νὰ τηρήσουν ἔναντι τῆς παναιρέσεως αὐτῆς ὅσα ἐπιτάσσουν

Μέλη τοῦ ΙΔ΄ Συνεδρίου Ἱεραποστολῆς τοῦ Π.Σ.Ε., ἐξερχόμενα ἀπὸ λατρευτικὴν σύναξιν (Ἅγ. Ἀνδρέας Ἀττικῆς, Μαΐου 2005).

• ἡ **Ἀποστολικὴ Παράδοσις**, περὶ «**ἐτέρου εὐαγγελίου**» καὶ τῶν «**εὐαγγελιζομένων**» τοῦτο (πρβλ. Γαλ. α' 6-9):

• ἡ **Πατερικὴ Παράδοσις**, ὅπως διετύπωσε αὐτὴν μὲ διαύγεια ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος:

«*“Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε”*. Τί οὖν, φησίν, ὅταν πονηρὸς ᾦ, καὶ μὴ πειθώμεθα; Πονηρὸς, πῶς λέγεις; Εἰ μὲν πίστεως ἔνεκεν, φεῦγε αὐτὸν καὶ παραίτησαι, μὴ μόνον ἄν ἄνθρωπος ᾦ, ἀλλὰ κἄν ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ κατιῶν· εἰ δὲ βίου ἔνεκεν, μὴ περιεργάζου» (PG τ. 63, στλ. 231):

• ἡ **Συνοδικὴ Παράδοσις**, ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τοὺς ποιμένας, τοὺς κηρύττοντας καὶ διδάσκοντας αἵρεσιν «*δημοσίᾳ καὶ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ*», ὡς «*ψευδεπισκόπους καὶ ψευδοδιδασκάλους*», ἐκ τῆς κοινωνίας τῶν ὁποίων ὅσοι «*ἀποτειχίζονται*», ὄχι μόνον δὲν εἶναι σχισματικοί, «*ἀλλὰ καὶ τῆς πρεπούσης τιμῆς τοῖς ὀρθοδόξοις ἀξιοθήσονται*» (IE´ τῆς Πρωτοδευτέρας).

3. Τὴν αὐτὴν ἀντιφατικὴ στάσι τηροῦν, μετὰ ἀπὸ πέντε περίπου δεκαετίες, οἱ ἐπίγονοί του, παρὰ τὸ ὅτι ἐν τῷ μεταξύ ὁ «*χείρων πάσης αἰρέσεως*» *Οἰκουμενισμὸς* διευκρίνισε πλήρως τὴν ταυτότητά του, προέκοψε ἐπὶ τὰ χεῖρω, ἐπαγιώθη στὰ ὄρια τῶν κατὰ τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ διακηρύσσεται λόγῳ καὶ ἔργῳ «*δημοσίᾳ καὶ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ*».

4. Τότε, ὁ π. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος ἐπέσειε τὸ *φόβητρον* τῆς «*ἐξαντλήσεως τῆς ὑπομονῆς*»:

«*Ἄγιοι Πατέρες· τὸ ποτήριον τῆς ὑπομονῆς ἐγγίζει πρὸς τὸ ἐκχείλισμα. Ἡ ἀνοχὴ ὀσημέραι ἐξαντλεῖται*» (1958)· «*Παναγιώτατε· προύχωρήσατε ἤδη πολὺ. Ἡ ὑπομονὴ χιλιάδων εὐσεβῶν ψυχῶν, Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, συνεχῶς ἐξαντλεῖται*» (1965)· «*Παναγιώτατε, τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μόλις καὶ μετὰ βίας ἀνέχεται Ἰγμῶν ἕως σήμερον... Ἄν προχωρήσητε περαιτέρω, τότε θὰ ἴδητε...*» (1969).

5. Τώρα, οἱ *Νεοσημερολογίται Ἀντι-οικουμενισταὶ* ἐπισειοῦν τὸ αὐτὸ *φόβητρον*:

«*Ἄς γνωρίζουν ὅμως [οἱ Ἕλληνες οἰκουμενιστὲς] ὅτι ὑπάρχουν ὅρια στὴν οἰκονομία καὶ στὴν ὑπομονή μας*»· «*νὰ γνωρίζουν ὅτι θὰ βρεθοῦν πρὸ ἐκπλήξεων...*» (Συλλογικὸ Ἰγπόμνημα, 2005).

β. Καὶ «Διεθνὴς Ἀδελφότης Ἐκκλησιῶν»;!...

1. Ἀποτελεῖ πράγματι τραγωδίαν, κατ' ἀκρίβειαν ἐγκατάλειψιν Θεοῦ, γιὰ τοὺς *Νεοσημερολογίτας Ἀντι-οικουμενιστὰς* τὸ ὅτι, μετὰ ἀπὸ ὀκτῶ

δεκαετίες (1920 έ.) δράσεως τοῦ πολυ-αιρετικοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*, ἀναμένουν ἀκόμη τὴν «ἐξάντλησιν» κάποιων «ὀρίων», προκειμένου νὰ «ἀποτειχισθοῦν» ἐκ τῆς ὀλεθρίας κοινωνίας τῶν «ψευδεπισκόπων καὶ ψευδοδιδασκάλων» τους.

2. Ὑπενθυμίζομε φιλαδέλφως εἰς αὐτοὺς τὴν ἐξῆς τραγικὴ ἀλήθεια: ὅ,τι συνιστᾷ τὴν πεμπτουσία τοῦ συγκρητιστικοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* εἶναι ἡ πολλακὴ καὶ πολλαχῶς καὶ συλλογικῶς ἐκφρασθεῖσα πεποίθησις τῶν ὀρθοδόξων *Οἰκουμενιστῶν*, ὅτι ἡ «**Ἀποστολικὴ Πίστις**», (τὴν ὁποῖαν σημειωτέον ἐνσαρκώνει πλήρως, μοναδικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς ἡ Ὁρθοδοξία, ὡς ἡ Μία καὶ Μόνη Ἐκκλησία), ἐπιβάλλεται νὰ ἐφαρμοσθῆ στοὺς σύγχρονό μας ἱστορικὸ περιβάλλον **«ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ μὲ ἄλλα χριστιανικὰ σώματα, μετὰ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει πλήρης ἐνότης».**

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Καινοτομίας κ. Χριστόδουλος ὑποδεχόμενος τὸν Γενικὸ Γραμματέα τοῦ Π.Σ.Ε. Πάστορα Σάμουελ Κομπία.

■ **Μὲ** τὰ «σώματα» αὐτά, τὰ ἑτερόδοξα, οἱ *Οἰκουμενισταὶ* ἔχουν συνείδησιν, ὅτι ἀνήκουν στὴν **«Εὐρεῖα Παγκόσμια Οἰκουμενικὴ Οἰκογένεια»** (*Broad Ecumenical World Family*).

3. Τὴν συγκρητιστικὴ αὐτὴν δοξασία, **«ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ» (!)**, τὴν **«χείρονα πάσης αἰρέσεως»**, ἐπανελάβε καὶ διεκήρυξε **«δημοσίᾳ καὶ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ»** ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Καινοτομίας κ. Χριστόδουλος, κατὰ τὴν

Ἐναρκτήρια Ὁμιλία του στοὺς *14^ο Συνέδριο Ἱεραποστολῆς*, τὴν 10.5.2005:

■ ἐξέφρασε τὴν ἀποφασιστικότητά

«νὰ ἐνώσουμε τὶς δυνάμεις μας μετὰ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν εἰς διάλογον καὶ κοινὴν μαρτυρίαν»·

■ ἔδωσε ἔμφρασι

«στὴ σημασία ποὺ ἀποδίδει στὴν διεθνή Ἀδελφότητα τῶν Ἐκκλησιῶν» «νὰ ἐκπληρώσουν ἀπὸ κοινοῦ τὴν κοινὴν των κλήσιν»!

4. Τοιουτοτρόπως, καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ *Νεοσημερολογῖται Ἀντιοικουμενισταὶ* συμφωνοῦν ἀνεπιφύλακτα, ἐπαληθεύεται καὶ πάλιν, ὅτι ἡ συμμετοχὴ στοὺς *«Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν»*, ὡς καὶ εὐρύτερα στοὺς *Διομολογιακοὺς Ὀργανισμοὺς*, συνιστᾷ

«κατάφωρον παραβίασιν θεοπνεύστων ἱερῶν Κανόνων καὶ θεμελιωδῶν ἐκκλησιολογικῶν ἀρχῶν, δι' ἧς πλήττεται αὐτὴ αὐτὴ ἡ οὐσία καὶ ἡ ἐν γένει λυτρωτικὴ πορεία τῆς Ὁρθοδοξίας» (Κ. Μουρατίδης, 1973).

5. Ὁ ἰδρυτὴς τοῦ ἀντιφατικοῦ *Νεσημερολογιτικοῦ Ἀντι-οικουμενισμοῦ*, ὁ π. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος, εἶχε διακηρύξει, μὲ ἐξαιρετικὴ μάλιστα ἔμφρασι, ὅτι καὶ μόνον ἡ «*συζήτησις*» περὶ «**ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ**» ἑορτασμοῦ «*μετὰ τῶν ἑτεροδόξων*», «*ἐν ὧσιν οὗτοι μένωσιν ἐν τῇ πλάνῃ*»,

«ἀποτελεῖ ἀνατροπὴν ἐκ θεμελίων τῆς Ὁρθοδόξου Δογματικῆς καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἐκκλησιολογίας» καὶ «**ὄζει ἀπαισίου θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ!**»!

6. Ἡ τραγικὴ καὶ ψυχῶλεθρος αὐτὴ «*ἀνατροπὴ ἐκ θεμελίων*» συνετελέσθη ἤδη καὶ ἐν μέσαις Ἀθήναις, ὅχι δι' ἀπλῆς «*συζητήσεως*», ἀλλὰ διὰ τῆς ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀναδείξεως τῆς **Διεθνούς Ἀδελφότητος Ἐκκλησιῶν (!)**, οἱ ὁποῖες «**ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ**» δίδουν «**MARTYRIAN**» τῆς «**ΚΟΙΝΗΣ ΚΛΗΣΕΩΣ**» αὐτῶν!...

■ **Ἐν τούτοις:** ὁ *Νεσημερολογιτικὸς Ἀντι-οικουμενισμὸς*, τὸ ἀντιπατερικὸ καὶ ὄντως *ἀντιφατικὸ κίνημα* αὐτό, κατὰ τὴν ματαίαν ἀναμονὴν τοῦ γιὰ τὴν «*ἐξάντλησιν τῆς ὑπομονῆς*» (!), δὲν φαίνεται νὰ ἀνησυχῇ, καταποντιζόμενος δυστυχῶς στὸ πέλαγος τοῦ *Συγκρητισμοῦ* ἐν κοινωσίᾳ μὲ τοὺς ἐξ ὀρθοδόξων *Οἰκουμενιστὰς*...

(*) Περιοδ. «**Ἅγιος Κυπριανός**», ἀριθ. 327/Ἰούλιος -Αὐγούστος 2005, σελ. 212-214.

(**) *Οἱ ἀναφορὰς τοῦ π. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου, ἐκ τοῦ βιβλίου του: «Τὰ Δύο Ἄκρα - Οἰκουμενισμὸς Ζηλωτισμὸς», ἔκδοσις 6', ἐν Ἀθήναις 1997.*